

Kimlik Bildirme Kanunu

(Resmî Gazete ile yayımı : 11 . 7 : 1973 Sayı : 14591)

No.
1774

Kabul tarihi
26 . 6 . 1973

MADDE 1. — Bu kanunda sayılan, özel veya resmî, her türlü konaklama, dinlenme, bakım ve tedavi tesisleri ve işyerleri ile konutlarda geçici veya sürekli olarak kalanlar, oturanlar, çalışanlar ve ayrılanların kimliklerinin tespiti ve bildirilmesi bu kanunun hükümlerine göre yapılır.

Askerî konaklama, dinlenme ve kamp tesisleri ile ordu evleri bu kanunun kapsamı dışındadır.

MADDE 2. — Otel, motel, han, pansiyon, bekâr odaları, kamp, kamping, tatil köyü ve benzeri her türlü, özel veya resmî konaklama yerleri ile özel sağlık müesseseleri, dinlenme ve huzur evleri, dinî ve hayır kurumlarının sosyal tesislerinin sorumlu işleticileri, bu yerlerde ücretli veya ücretsiz, gündüz veya gece, yatacak yer gösterdikleri yerli veya yabancı herkesin kimlik ve geliş - ayrılış kayıtlarını, örneğine ve usulüne uygun şekilde günü gününe tutmak, genel kolluk örgütlerinin her an incelemelerine hazır bulundurmak, Devlet İstatistik Enstitüsüne, talebi halinde vermek zorundadırlar.

MADDE 3. — İkinci maddede sayılan tesislerin sorumlu işleticilerinin kimlikleri, tesis açılmadan evvel müessesenin sahibi veya kanunî temsilcisi tarafından örneğine uygun şekilde, en yakın kolluk örgütüne bildirilir.

Sorumlu işleticinin değişmesi halinde keyfiyetin 24 saat içinde ve yukarıdaki fıkrada gösterilen şekilde bildirilmesi zorunludur.

İşleticiler, kendilerine bu konuda verilen görev ve yükümlülükleri, kendi sorumlulukları altında yöneticilerine devredebilirler.

Bu durumda işletici ve yönetici müştereken sorumlu olurlar.

Kamu kuruluşlarına ait tesislerin âmir ve müdürleri işletici gibi sorumludurlar.

MADDE 4. — İkinci maddedeki tesislerin sorumlu işleticileri, müesseselerinde sürekli veya geçici olarak çalıştırdıkları kimseleri ve bunların ayrılışlarını, örneğine uygun kimlik bildirme belgesi doldurarak, 24 saat içinde bağlı oldukları en yakın kolluk örgütüne bildirirler.

Kolluk örgütüne bildirilerek çalıştırılanlara, sorumlu işletici tarafından doldurulup onaylanan, örneğine uygun bir kimlik kartı verilir.

Kolluk görevlilerince her istenildiğinde bu kimlik kartının gösterilmesi zorunludur.

MADDE 5. — Binalarda kapıcı, kaloriferci, bekçi, telefoncu ve benzeri idarî, teknik ve yardımcı hizmetlerde çalışanlar için, bunların işe başlamalarını izleyen üç gün içinde,

a) Bağımsız bir bölüm teşkil eden konutlarda oturan sahip veya kiracı,

b) Kat mülkiyetine tabi taşınmaz mallarda yönetici veya yönetim kurulunun bu konuda kendi adına yetkili kıldığı bir üye tarafından örneğine uygun kimlik bildirme belgesinin doldurulup mahallî genel kolluk örgütüne verilmesi zorunludur.

MADDE 6. — Şehir, kasaba ve köy sınırları içindeki;

a) Konutlarda oturmakta olanlar ile sürekli veya geçici olarak ve konutta kalarak çalışan hizmetçi, aşçı, mürebbiye, bekçi ve benzeri her türlü hizmetliler için aile reisi;

b) Bu kanunun ikinci maddesinde sayılanlar dışında kalan her çeşit ticaret ve sanat amacı güden işyerlerinde çalışanlar ve buralarda her türlü barındırmalar için işyerlerinin sorumlu işleticisi;

c) Öğrenci yurtları ve benzeri yerlerde çalışanlar ile bu yerlerde kalmakta olan öğrenciler için o yerin sorumlu işleticisi;

d) Resmî binalar ve müstemilâtında yatarak kalmalarına yer gösterilenler için yatılan dairenin yetkili âmiri tarafından örneğine uygun kimlik belgesi doldurularak üç gün içinde genel kolluk örgütüne verilmesi zorunludur.

Konutun değiştirilmesi veya (b) ve (c) bentlerinde sayılan konut, işyeri ve yurtlarda çalışmakta veya barınmakta olanlar ile (d) bendinde belirtilen yerlerde kalanların ayrılmaları halinde de, yukarıdaki şekil ve süre içinde bildirim belgesi gereklidir.

Köylerdeki bildirimler kolluk örgütüne verilmeden evvel köy muhtarına onaylatılır.

MADDE 7. — Geçici yer değiştirmelerde;

a) Konutlarda 30 günden fazla kalacak misafir için aile reisi;

b) Yaylak ve kışlak gibi yerlere mevsimlik olarak göçenler için de aile reisi tarafından, örneğine uygun bildirim,

Üç gün içinde kolluk örgütüne verilir.

MADDE 8. — Kat mülkiyetine tabi taşınmaz mallarda, aile reislerinin bu kanuna göre dolduracakları her çeşit bildirimlerin birer örneği sorumlu yöneticiye verilir.

MADDE 9. — Bu kanun hükümlerine göre kimlik bildirme belgesini yetkili idareye vermekle yükümlü tutulanlar, kimliğini nüfus hüviyet cüzdanı ve diğer resmî geçerli belgelerle ispat edemeyen kimseleri tesislerinde barındıramaz, konut ve işyerlerinde çalıştıramaz.

MADDE 10. — Kahvehane, oyun salonu, kulüp, lokal ve benzeri yerlerde ve bu kanunun kapsamına giren diğer yataksız işyerlerinde, özel kanunları müsaade ettiği takdirde, ancak sahipleri ve çalıştırdıkları kimseler yatabilir, başkaları kalamazlar.

İskele, istasyon, hava meydanı, terminal, garaj, benzin istasyonu ve benzeri kara, deniz ve hava ulaşım merkezleri ile fuar, panayır, sergi ve pazar kurulması gibi zorunluluk olan zaman ve yerlerde, sabahçı kahvesi ve benzeri diğer tesislere, bağlı olduğu kolluk örgütünün ve ilgili mahalli idarenin görüşü alınarak mahalli en büyük mülkiye âmiri tarafından geçici veya sürekli olarak izin verilebilir. Buralarda kalanlar için bildirim yapılmaz.

MADDE 11. — Kat mülkiyetine tabi taşınmaz mal yöneticileri ve kapıcıları, binalarında bildirim dışı kimselerin oturup oturmadığını, çalışıp çalışmadığını, garaj, kömürlük, boş daire gibi bölümlere saklanmalar, sığınmalar, bazı eşya veya maddeleri gizlemeler olup olmadığını kontrol etmekle yükümlüdürler.

Bütün kat sahipleri ve kiracıları ile binada çalışanlar bu konularda yöneticiye yardımcı olmak ve gereken bilgileri vermek zorundadırlar.

Yönetici ve kapıcıların, bu kanuna aykırılıkları ve diğer şüpheli gördükleri hususları, bağlı oldukları genel kolluk örgütüne bildirmeleri gereklidir.

MADDE 12. — Bu kanunun bildirimlerle ilgili maddelerinin uygulama biçimi, söz konusu kimlik bildirme belge, defter ve kartlarının şekli, muhtevası, verilışı, alınışı, Adalet, İçişleri, Turizm ve Tanıtma ve Devlet İstatistik Enstitüsü işlerine bakan Devlet Bakanlıklarınca müştereken hazırlanacak bir yönetmelikle gösterilir.

MADDE 13. — Bu kanunun 6 ncı maddesinin (a) bendinin köy sınırları içinde, 7 nci maddesinin (a) bendinin süreyle bağlı olmaksızın ve (b) bendinin uygulanmasına karar vermekte,

a) Bir ilin tamamı veya bir kısmında vali,

b) Ülkenin tamamı veya birden çok ili içine alan yerlerinde İçişleri Bakanı yetkilidir.

MADDE 14. — Bu kanuna göre verilecek belgeler ve yapılacak her türlü bildirimler, her çeşit vergi, resim ve harçtan muaftır. Mahkeme kararı olmadıkça, yetkili resmî örgütler dışında, hiç kimsenin bunlardan yararlanmasına müsaade edilemez.

MADDE 15. — İkinci, üçüncü ve dördüncü maddeler hükümlerine aykırı hareket edenler, 500 liradan 2 000 liraya kadar hafif para cezasıyla cezalandırılır.

MADDE 16. — Beşinci madde hükmüne aykırı hareket edenler, 100 liradan 600 liraya kadar hafif para cezasıyla cezalandırılır.

MADDE 17. — Altıncı, yedinci, sekizinci, dokuzuncu, onuncu ve onbirinci maddelerdeki hükümlere aykırı hareket edenler, kimlik bildirme belgesinde gerçeğe uymayan bilgi verenler hakkında, yüz liradan beşyüz liraya kadar hafif para cezasına hükmolunur.

MADDE 18. — Bu kanunda yazılı suçlara ilişkin davalar sulh ceza mahkemelerinde görülür ve kanunî engelleyici bir sebep olmadıkça en geç bir ay içinde karara bağlanır.

MADDE 19. — 10 . 6 . 1930 tarihli ve 1704 sayılı Otel, pansiyon, ticarethane ve sair umumî müesseselerde oturan ve çalışanların hüviyet varakası vermeleri mecburiyetine dair Kanun ile bu kanunun bazı maddelerini tadil ve tashih icrasına ve bir madde ilâvesine dair 14 . 1 . 1933 tarih ve 2099 sayılı Kanun yürürlükten kaldırılmıştır.

GEÇİCİ MADDE 1. — Bu kanunun yayım tarihi ile 12 nci madde gereğince hazırlanacak yönetmeliğin yürürlüğe giriş tarihi arasında geçecek süre içinde 1704 ve 2099 sayılı kanunların uygulanmasına devam olunur.

GEÇİCİ MADDE 2. — Bu kanunun yayımı tarihinden sonra 12 nci maddedeki yönetmelik çıkıncaya kadar 5 nci madde ve 6 ncı maddenin (a), (c), (d) bentlerini gerekli görülen yerlerde uygulatmaya işleri Bakanı yetkilidir.

GEÇİCİ MADDE 3. — Bu kanunun 12 nci maddesinde belirtilen yönetmelik, bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içinde çıkarılır.

MADDE 20. — Bu kanunun 6 ve 7 nci maddeleri, 6 ncı maddenin (b) bendi hariç, 12 nci maddeye dayanılarak çıkarılacak yönetmeliğin yürürlük tarihinde, diğer maddeleri bu kanunun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 21. — Bu kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

BU KANUNA AİT TUTANAKLAR

Millet Meclisi			Cumhuriyet Senatosu		
Cilt	Birleşim	Sayfa	Cilt	Birleşim	Sayfa
27	142	170	12	76	397
39	128	74	77		557,708,708:712
	129	156:168			

I - Gereğeli 913 S. Sayılı basmayazı Millet Meclisinin 129 ncu Birleşimine, 298 S. Sayılı basmayazı Cumhuriyet Senatosunun 77 nci Birleşim tutanağına bağlıdır.

II - Bu kanunu; Millet Meclisi Adalet ve İşleri, Cumhuriyet Senatosu Anayasa ve Adalet ve İşleri komisyonlarından kurulan Geçici komisyonları görüşmüştür.

III - Esas No. : 1/711